

הת (באר שבע) 72844-08-25 - רזיאל בזל נ' מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום וחקירות מכס ומע"מ ב"ש

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 72844-08-25 רזיאל בזל נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אסיף גיל

המבקש

רזיאל בזל

ע"י ב"כ עו"ד ניר ישראל

נגד

המשיבה

מדינת ישראל - אכ"ל להב דרום וחקירות מכס ומע"מ
ב"ש

החלטה

1. האם בחלוף תקופת התפיסה הראשונית שנקבעה בסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**"), ומשעה שהטלפון הנייד של המבקש - שנתפס לצורכי חקירה - טרם נפרק, יש להאריך את תקופת התפיסה פעם נוספת? זוהי השאלה הטעונה הכרעה במקרה שבפניי.
2. כנגד המבקש וחשודים נוספים מתנהלת חקירת משטרה בשילוב רשות המיסים בגין חשד לביצוע עבירות מס (בין היתר ניכוי מס תשומות ללא חשבונית מס, שימוש במרמה או בתחבולה, פעולה כדי שאדם אחר יתחמק מתשלום מס, הוצאת חשבונית מס ללא עסקה והכנת פנקסי חשבון כוזבים), עבירות מרמה, ניהול נש"פ ללא רישיון, עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**"), ועוד.
3. בהחלטתי מיום 29/9/2025 הוריתי על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים בעניינם של החשודים בתיק זה, לרבות המבקש, וזאת למשך 180 ימים.
4. בנספח לבקשה להארכת תקופת התפיסה אשר הוגשה ביום 27/8/2025 פורט הרכוש שנתפס מידי כל חשוד.
5. ביום 27/10/2025 הגיש ב"כ המבקש בקשה להורות על השבת רכוש נוסף שלא התבקש הארכת תוקף תפיסתו.

6. ביום 2/11/2025 התקבלה תגובת המשיבה, במסגרתה נטען כי אין מניעה עקרונית להשבת רכוש נוסף שנתפס מהמבקש. לצד זאת, עתרה המשיבה להורות על המשך ההחזקה בטלפון נייד מסוג סמסונג שנתפס מהמבקש (להלן: "**הטלפון**"). נטען כי הטלפון לא נכלל בבקשה המקורית להארכת תוקף התפוסים מחמת שגגה. עוד צוין כי המבקש לא שיתף פעולה עם החקירה ולא הסכים למסור את קוד הנעילה.

7. בתגובה נוספת של המשיבה מיום 10/11/2025 נטען כדלקמן: "**מאז תפיסת המכשיר נעשו ניסיונות מקצועיים לפרוץ את המכשיר לשם חילוץ המידע הנדרש לחקירה, אך עד כה הדבר לא צלח. החשוד אינו משתף פעולה ואינו מוסר את הסיסמא לפתיחת המכשיר, חרף פניות חוזרות. בהתאם לכך, בשלב זה לא ניתן לגשת לנתוני המכשיר ו/או לחלץ ממנו מידע**".

8. לתגובה זו צורף צו משולב שהוצא בעניינו של המבקש - חיפוש במקום ו/או חדירה לחומר מחשב.
9. צודק הסניגור כי בהתאם לסעיף 34 לפסד"פ, אם תוך שישה חודשים ממועד תפיסת החפץ לא הוגש כתב אישום, לא ניתן צו להשבת החפץ או לא הוארכה תקופת התפיסה - יש להשיב את החפץ לידי האדם מידיו נלקח.

10. יחד עם זאת, נקבע בפסיקה לא אחת כי אין באיחור בדיון להארכת תנאים מגבילים, בקשת מעצר או הליכים אחרים מכוח חיקוק, כדי לשלול את הסמכות להאריכם למפרע. הדברים נקבעו במפורש גם בהקשרו של סעיף 35 לפסד"פ, למשל בבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(2) 464, פסקה 10 (2000):

"ככלל, יש להגיש בקשת הארכה בתוך התקופה שהארכתה מבוקשת, בענייננו תוך שישה חודשים. עם זאת, ניתן להאריך תקופה זו גם אם זו הוגשה לאחר חלוף תקופת ששת החודשים. כך נקבע בבג"ץ 2393/92 פרידנברג נ' שופטת השלום בתל אביב (להלן - בג"ץ פרידנברג). מטבע הדברים, המטרה היא זו שצריכה להגיש בקשת הארכה משום שהיא זו המבקשת להימנע מלהחזיר את התפוסים אף שחלפו שישה חודשים מיום התפיסה, ולא ניתן צו לפי סעיף 34".

ור' גם קביעה דומה בבש"פ 5564/14 **טננבאום נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] פסקה 5 (18.9.2014).

11. לדידי, מקום בו מסרב חשוד למסור את קוד הנעילה לטלפון הנייד, הרי הוא לא משתף פעולה עם החקירה. כשם שזכותו של חשוד לשתוק בחקירה, ברי כי קמה לו הזכות שלא לשתף פעולה עם הליכי התפיסה. יחד עם זאת, נסיבה זו, כשלעצמה, מקימה סמכות לתפוס את הטלפון הנייד, בבחינת 'שטר ושובר בצדו', וניתן לשקול זאת בבואו של בית המשפט להכריע בבקשה כגון דא: "אם נקבל את הדעה שחשוד רשאי לסרב לשתף פעולה בפתיחת הטלפון הסלולרי שלו, וכך אנו סבורים, הרי שבית המשפט יוכל לזקוף לחובתו את הסירוב, כפי שהוא רשאי להסיק משתיקת חשוד" (יצחק עמית **חסינות ואינטרסים מוגנים - הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפלילי** 889 (2021)).

12. ודוק: המשיבה לא דורשת מהמבקש לקבל את הקוד לטלפון הנייד, אלא עותרת להמשיך ולתפוס

- בו עד שתצלח הפריצה. אמנם יש בכך כדי לפגוע בזכויותיו של המבקש, ובכלל זה גם בקניינו, אולם אין הדבר שקול לתפיסת יתר הרכוש כאמור בהחלטה מיום 29/9/2025, הואיל ושם מדובר בתפיסה לצורך עתירה עתידית ל"חילוט בשווי" מכוח חוק איסור הלבנת הון.
13. כפי שצוין בתגובת המשיבה, תכלית המשך התפיסה בטלפון הינה ראייתית, וזאת בשל הצורך להגיע לחקר האמת בפרשה סבוכה, מורכבת ומסועפת.
14. פריצת טלפון לאחר תקופה ממושכת אינה תופעה חריגה. ההתפתחויות הטכנולוגיות מחד גיסא, ולצדן העדכונים התכופים בכלי הפריצה העומדים לרשות רשויות האכיפה מאידך גיסא, מביאים לכך שלא בנקל ניתן לחדור לחומר מחשב המוגן בסיסמא, וזאת גם כאשר קיים צו שיפוטי המורה על כך (השוו בש"פ 4685/15 **פישר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] בפסקה 3 (9.7.2015)).
15. קיימת פסיקה בסוגיה זו לכאן ולכאן. קיימות החלטות המורות על המשך תפיסת טלפון שטרם נפרץ (ר' למשל ע"ח (מח' י-ם) 53396-05-25 **דורפמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.7.2025); ע"ח (מח' ב"ש) 49588-01-25 **אמסלם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.2.2025); ה"ת (מח' י-ם) 56706-01-24 **מוגאהד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (16.6.2024)). מנגד, קיימות החלטות בהן נקבע כי יש להשיב את הטלפון לידי החשוד בנסיבות דומות (ע"ח (מח' ת"א) 10672-09-24 **פרידמן נ' משטרת בת-ים** [פורסם בנבו]; ע"ח (מח' חיפה) 9288-03-25 **משטרת ישראל/מח"ש נ' סנ"צ עמית פולק** [לא פורסם] (30.3.2025) (להלן: "**עניין פולק**").
16. ברעת"ח 29267-10-24 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.11.2024) נדחתה בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי, שהורה על הארכת תוקף ההחזקה בטלפון ניד שטרם נפרץ לתקופה בת 45 ימים.
17. אחת הטענות שעלתה בפסיקה, והגם שלא נטענה במפורש על-ידי ב"כ המבקש, היא כי בחלוף תקופת התפיסה הראשונית בת שישה חודשים, ובהעדר צפי או היתכנות ממשית לפריצת הטלפון - מתחייבת השבתו לידי החשוד.
18. איני שותף לטענה זו. ראשית, מסקנה זו אינה מתיישבת עם לשונו הברורה של המחוקק, אשר העניק לבית המשפט סמכות מפורשת להאריך את תקופת ההחזקה בתפוס, בהתאם לאמור בסעיף 35 לפסד"פ. סמכות זו נועדה לאפשר בחינה עניינית של הצרכים החקירתיים בכל מקרה ומקרה. שנית, אימוץ גישה של תקופה מקסימלית קבועה עלול לפגוע באופן ממשי ביכולתן של רשויות האכיפה לנהל חקירות מורכבות. הניסיון המצטבר מלמד כי חדירה לחומרי מחשב, ובכלל זה טלפונים ניידים, הפכה בשנים האחרונות לחזון נפרץ, כאשר מדובר בכלי מרכזי, יעיל ואף מכריע בפענוח עבירות רבות. דומה כי קביעת "תקופת פריצה" בת שישה חודשים אינה משקפת את המציאות הטכנולוגית, את העומסים המוטלים על המשטרה או את מורכבותם של אמצעי האבטחה המודרניים, והיא עלולה לסכל איסוף ראיות חיוניות.
19. בנסיבות אלו, נדמה כי מתבקשת בחינה פרטנית של מכלול הנסיבות בכל מקרה ומקרה, ולא

- אימוץ כלל קטגורי שאינו מתאים לתכלית הראייתית שביסוד תפיסת חומר מחשב.
20. מן הצד האחר, ברי כי אין לראות בתפיסת טלפון נייד אמצעי שניתן להותירו על כנו ללא מגבלת זמן כאשר אין ביכולתה של המשטרה לחדור לחומר המחשב האצור בו. על בית המשפט לערוך איזון ראוי בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה פרק הזמן שחלף מאז התפיסה; המאמצים שננקטו בפועל לצורך חדירה לחומר המחשב; קיומה ועוצמתה של תשתית ראייתית נוספת; והאופן שבו התקדמה החקירה בכללותה. האיזון הנדרש מחייב בחינה מהותית, תוך עמידה על כך שהתפיסה נותרת מידתית ומשרתת תכלית חקירתית ממשית.
21. כך למשל, מקום בו חדירה לחומר המחשב מהווה את פעולת החקירה היחידה שנותרה לביצוע, לא יהא זה סביר להאריך את תוקף ההחזקה בטלפון "לנצח", עד שתצלח הפעולה הטכנולוגית המבוקשת. עמדה זו עולה בקנה אחד עם שנפסק **בעניין פולק**, שם הובהר כי אין הצדקה להמשך הפגיעה בקניינו של החשוד בהיעדר התקדמות חקירתית נוספת, כמו גם עם החלטתי בה"ת 64913-07-24 בוזגלו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.10.2024).
22. כפי שנקבע בהחלטה מיום 29/9/2025, קיים כנגד המבקש חשד סביר לעבירות המיוחסות לו בפרשה. המבקש ואחיו (המשיבים 7 ו-8 בהחלטה), שהוא חשוד נוסף בפרשה, הם בעלים של אחת הספקיות המרכזיות (המשיבה 9), חברת גינון שניהלה קשרים עסקיים לא חוקיים עם החשודים המרכזיים. בהחלטה קודמת נקבע כי הגם שהמבקש הוא בעל המניות היחיד בחברת הגינון, זו למעשה בשליטה בלעדית של אחיו. חברת הגינון חשודה בכך שניכתה 51 חשבוניות מס שלא כדין, כאשר היקף המרמה עומד על סך של כ-20 מיליון ₪.
23. עוד נקבע בהחלטה ביחס למבקש, כי בניגוד לטענה בדבר קשר עסקי לגיטימי בין החברות, הרי קיים חשד לכך שמדובר בקשר פיקטיבי. בנוסף, חומר החקירה מקים חשד מובהק למנגנון הסוואה המקיים עבירות מס המהוות "עבירות מקור" בהתאם לחוק איסור הלבנת הון.
24. אשר להתקדמות החקירה, נקבע כדלקמן:
- "התשתית הראייתית בעניינם של המשיבים 7 ו-8 צוינה בסעיף 139 להחלטה מיום 3/5/2025 וכן בסעיפים 6-8 בהחלטתי בה"ת 16389-04-25 מיום 11/5/2025. תשתית זו התחזקה במהלך החודשים האחרונים, וזאת בעיקר באמור בעמ' 80-95 במסמך **אג/1**, עמ' 19-23 במסמך **אג/2** וכן המסמכים שסומנו **אג/24-אג/31**. גם ראיות אלה מצביעות על קשר עסקי עברייני בין המשיבים 7 ו-8 לחשודים העיקריים בפרשה (ובעיקר למשיב 4). הלכה למעשה, עיון בחומרי החקירה הגולמיים שעמדו לעיוני כבר בתחילת החקירה, יחד עם גרסאותיהם של המשיבים 7 ו-8 בחקירותיהם באזהרה מהעת האחרונה, מאפשר לקבוע בסיס ראיתי איתן כנגדם לעבירות המיוחסות להם, בדגש על עבירה בניגוד לסעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**")."
25. הנה כי כן, כנגד המבקש קיימת תשתית ראייתית המצדיקה את המשך תפיסת הרכוש, כפי שנקבע בהחלטה. לצד זאת, המשיבה סבורה כי ייתכן ובטלפון יתגלו ראיות נוספות, לרבות ראיות למעורבותו האקטיבית של המבקש, יחד עם אחיו, בעבירות המיוחסות להם.

26. בנסיבות שתוארו, סבורני כי הבקשה להארכת תוקף ההחזקה בטלפון הנייד, הגם כי הוגשה באיחור וחרף העובדה כי המשיבה טרם חדרה לחומרי המחשב בטלפון באמצעות הכלים העומדים לרשותה - בדין יסודה. יש לאפשר אפוא למבקשת תקופת תפיסה נוספת, במהלכה יימשכו המאמצים לפרוק את הטלפון. חזקה על המשיבה כי תשקוד על פעולת חקירה זו במקביל לחקירת הפרשה בכללותה.

27. **לאור כל המקובץ, אני מורה על הארכת תוקף ההחזקה בטלפון למשך 180 ימים נוספים, וזאת ממועד תום תקופת התפיסה הראשונית בהתאם לסעיפים 32(א) ו-35 לפסד"פ.**

28. **יתר המוצגים שנתפסו מידי המבקש או מאחיו יושבו להם, וזאת בהסכמת המשיבה כאמור בתגובתה מיום 10/11/2025.**

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025,
בהעדר הצדדים.

אסיף גיל, שופט